

Jean Christophe Grange

Εγκλημα στον Μέλανα Δρυμό

Τα οικογενειακά μυστικά μιας πανίσχυρης γερμανικής οικογένειας και η συνεργασία Γάλλων και Γερμανών στο «Τελευταίο κυνήγι»

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΑΖΑΡΙΑΔΗΣ

Kάθε έργο του Jean Christophe Grange αποτελεί πολυαναμενόμενο γεγονός για τους πολυπλούτες αναγνώτες του γάλλου συγγραφέα. Ετσι και το «Τελευταίο κυνήγι» (Έκδ. Καλέντη, σε μετάφραση Τίνας Πλιτά), ένα υποδειγματικό αστυνομικοκοινωνικό μυθιστόρημα. Η παράσταση ξεκινάει με την ανακάλυψη του αποκεφαλισμένου πτώματος του Γιούργκεν Γκάιερσμπεργκ, στη διάρκεια ενός έφιππου κυνηγιού στα δάση του Μέλανος Δρυμού, στα εδάφη ιδιοκτησίας της πανίσχυρης και πάμπλουτης οικογένειας των Γκάιερσμπεργκ. Το σκηνικό από την αρχή

Το τοπίο παίζει σημαντικό ρόλο στην υπόθεση και υποβάλλει την επιβλητική παρουσία του στην ψυχολογία των πρώων

επιβλητικό: ο Μέλας Δρυμός απλώνεται μεγαλοπρεπώς στη Νοτιοδυτική Γερμανία, στο κρατίδιο της Βάδης Βυθεμβέργης ανάμεσα στον ποταμό Ρήνο δυτικά και νότια τις πηγές του Δούναβη και συνορεύει με την Αλσατία. Η τοπογραφία όπου εξελίσσεται η πλοκή του μυθιστορήματος διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στην ιστορία. Ο λόγος είναι ότι το κυνήγι, κατά τη διάρκεια του οποίου δολοφονήθηκε ο Γιούργκεν, είχε οργανωθεί στην Αλσατία, καθώς αυτού του τύπου οι δραστηριότητες είχαν απαγορευθεί στη Γερμανία από τη δεκαετία του 1950.

Ως αποτέλεσμα, οι γαλλικές αστυνομικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στη διαδικασία των ερευνών και στέλνουν τον επιθεωρητή Πίερ Νιεμάν με την νεαρή συνεργάτιδά του Ιβανά Μπογκντανοβίτς. Οταν το γαλλικό δίδυμο περάσει τα σύνορα, θα αντιληφθεί τάχιστα ότι η αποτρόπαιη δολοφονία του Γιούργκεν έχει ήδη σημάνει συναγερμό στις αστυνομικές αρχές, καθώς το θύμα είναι, μαζί με την αδερφή του Λάουρα, ο κύριος κληρονόμος του τεράστιου ομίλου VG. Ο μίλος αυτός είναι σωστός αυτοκράτορας στον χώρο της μπχανολογίας και της πλεκτρονικής και αποτελεί τον αδιαφιλονίκητο εταίρο των μεγάλων γερμανών κατασκευαστών αυτοκινήτων. Ο Νιεμάν και η Ιβανά θα συνεργαστούν για την εξιχνίαση της δολοφονίας με τον τοπικό γερμανό επιθεωρητή Φάμπιαν Κλάινερτ.

Από την πρώτη στιγμή θα έρθουν στην επιφάνεια οι ιδιαιτερότητες της έρευνας. Το τοπίο, η παρουσία της πανίσχυρης οικογένειας Γκάιερσμπεργκ, που διοικεί με αυταρχικό τρόπο την περιοχή, οι γεμάτες αλλοιοσυγκρουόμενα συναισθήματα σχέσεις μεταξύ των μελών της οικογένειας με κυρίαρχη έκφραση τον ανελέπτο αγώνα για την οικονομική εξουσία, η εμφάνιση κρυφών ομάδων με εγκλημα-

Από παλιότερη επιχείρηση της γερμανικής αστυνομίας στον Μέλανα Δρυμό

τική δράση, που χρονολογείται από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και, τέλος, η κάθετα διαφορετική προσέγγιση των γάλλων αστυνομικών με τους γερμανούς συναδέλφους του απαιτούν μαεστρία από την πλευρά του Grange, που κατορθώνει τελικά να ζωγραφίσει με σκοτεινά χρώματα έναν πολύπλοκο αλλά και αριστουργματικό ζωγραφικό πίνακα.

Οσο ο έρευνες εντείνονται και καινούργια πτώματα ανακαλύπτονται, οι τρεις αστυνομικοί βιθίζονται στο απειλητικό σκοτάδι, που κυριαρχεί στην ατμόσφαιρα, επηρεάζοντας τις πράξεις των πρώων. Τα στοιχεία που έρχονται στην επιφάνεια ρίχνουν παροδικά ένα χλωμό, ασθενικό φως και υποδεικνύουν μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, αλλά σύντομα μια καλοσχεδιασμένη ανατροπή θα δημιουργήσει καινούργια ερωτήματα και θα φέρει πολλά βίβλη πίσω την έρευνα. Ισως όμως η σημαντικότερη ανασκετική δύναμη, που στέκεται εμπόδιο απέναντί τους, είναι οι διαπροσωπικές σχέσεις των μελών της πανίσχυρης οικογένειας: κάτω από την επιφάνεια της συγγένειας παραμονεύοντας ανελέπτοι ανταγωνισμοί, κρυμμένα ένοχα μυστικά και αγιάτρευτα πάθη. Ο Γκάιερσμπεργκ έχουν ανατραφεί εδώ και γενιές με σκλήρες παραδόσεις και όλα τα μέλη της οικογένειας διαχρονικά θεωρούν εαυτούς δεσμευμένους να ακολουθήσουν τους κανόνες και τις παραδόσεις χωρίς αμφιβολίες και έναντι οποιουδήποτε κόστους.

Τρεις αρχές

Στο «Τελευταίο κυνήγι» ο Grange στίνει ένα μυθιστόρημα διαφορετικό από αυτά

που μας έχει συνηθίσει. Κατά έναν παράδοξο τρόπο, μου έφερε στο μιαλό τις αρχές των κλασικών Τσάντλερ και Χάμετ. «Ενα καλό αστυνομικό μυθιστόρημα απαιτεί κάποια απλά πράγματα. Μια απλή, ενδιαφέρουσα πλοκή, μια σωστή, κατάλληλη ατμόσφαιρα και καλά δουλεμένους χαρακτήρες». Εδώ, ο Grange εξασφαλίζει και τις τρεις παραμέτρους. Η πλοκή εντάξει... Ισως δεν είναι τόσο απλή, αλλά είναι οπωδήποτε ενδιαφέρουσα και ακολουθεί μια σχεδόν γραμμική εξέλιξη χωρίς να μπερδεύει τον αναγνώστη. Ακόμη και οι ανατροπές είναι λελογισμένες χωρίς να κουράζουν χάριν εντυπωσιασμού.

Η ατμόσφαιρα είναι εντυπωσιακή. Από τα δυνατότερα σημεία: περιγράφεται με ζωντανό τρόπο και μεταφέρει ανάγλυφα τη σκοτεινή ομορφιά και ταυτόχρονα τη θανάσιμη απειλή που ελλοχεύει σε κάθε απόμερη γωνιά του επιβλητικού δάσους. Και ακόμη περισσότερο, ο συγγραφέας βάζει την ατμόσφαιρα να παίζει μέγιστο ρόλο, επηρεάζοντας υποσυνείδητα όχι μόνο τα συναισθήματα, αλλά και τις συμπεριφορές των πρώων (κάτι σχεδόν αντίστοιχο με την επίδραση του ωκεανού στους πόρους στο αείμνυπο «Σολάρις» του Stanislaw Lem στην κλασική σκηνοθεσία του Andrei Tarkovsky).

Αλλά και στην τρίτη παράμετρο, στην σκιαγράφηση των χαρακτήρων δηλαδή, ο Grange έχει κάνει εξαιρετική δουλειά. Ο Πίερ Νιεμάν κουβαλάει επάνω του τα τρομακτικά τραύματα από την παιδική πλικία και την απειλή κατά της ζωής του από τον σχιζοφρενή αδελφό του μέχρι την εφιαλτική περιπέτεια των «Κόκκινων ποταμών» του Γκερνόν, από την οποία

Jean Christophe
GRANGE

Το τελευταίο κυνήγι
Μτφ. Τίνα Πλυτά
Εκδ. Καλέντη, σελ. 390,
Τιμή 15 ευρώ

απέδρασε σχεδόν ημιθανής. Η εκ Κροατίας προερχόμενη προστατευόμενη του Ιβανά έχει τη δική της τραγική ιστορία, καθώς κατόρθωσε να δραπετεύσει από τον εμφύλιο στην χώρα της, αλλά και να επιβιώσει από τη δολοφονική μανία του διαταραγμένου πατέρα της μέχρι στη συνέχεια να αρχίσει την περιπλάνηση σε διάφορες ανάδοχες οικογένειες. Ακόμη και ο τυπικός, οργανωμένος και αρχικά ψυχρός επαγγελματικά γερμανός επιθεωρητής Κλάινερτ θα νιώσει την επίδραση της σκοτεινής ατμόσφαιρας, που στην περίπτωση του θα εκφραστεί με τον αυθόρυπτο έρωτα για τη νεαρή Ιβανά.

Περισσότερη έντονη είναι η επίδραση στον χαρακτήρα των μελών της οικογένειας των Γκάιερσμπεργκ, που οποία είναι μόνιμη, καθώς έχει σφυροπλατθεί με την πάροδο πολλών ετών. Χαρακτηριστικό δείγμα η Λάουρα, η αδελφή του δολοφονημένου Γιούργκεν, μια ψυχρή έως παγωμένη πανέμορφη καλλονή με σκληρή, αδυσώπτη, εξουσιοποιητική προσωπικότητα, που πλεκτρίζει την ατμόσφαιρα και δημιουργεί αλλοπλοσυγκρουόμενα αισθήματα: από αποστροφή και ανεπίωτο μίσος μέχρι ακατανίκητη έλξη και τον απεγγνωμένο, παθιασμένο έρωτα του μεσηλικά Νιεμάν.

Πάνω απ' όλα, το μέγιστο πλεονέκτημα του «Τελευταίου κυνηγού» είναι ο τρόπος γραφής του Grange. Εδώ ο συγγραφέας αποδεικνύει ότι είναι αληθινός μαέστρος. Κάθε σκηνή είναι μια μικρή απόλαυση. Ισως, το ποιοτικότερο έργο του. Η μετάφραση της Τίνας Πλυτά στο ίδιο ύψος με την τεχνική του συγγραφέα. Απλώς εξαιρετική.